

“மூன்று சிறிய வார்த்தைகள்”

[3:24ஆ-26]

1930ம் ஆண்டில், பெர்ட் கால்மர் மற்றும் ஹாரி ரூபி என்பவர்கள், “மூன்று சிறிய வார்த்தைகள்” என்ற தலைப்பில் ஒரு பாடலை எழுதினர்.¹ அந்தப்பாடல் பின்வருமாறு தொடங்குகிறது,

மூன்று சிறிய வார்த்தைகள்,
ஓ! அந்த ஆச்சரியமான சொற்றொடருக்காக
நான் எதைக் கொடுப்பேன்!
அந்த மூன்று சிறிய வார்த்தைகளைக் கேட்பதற்காக,
எனது எஞ்சியுள்ள நாட்களை
வாழ்வது மாத்திரமே நான் செய்வதாகும்.

“நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்” என்பவையே அந்த “மூன்று சிறிய வார்த்தைகளாக” இருந்தன. நாம் தற்போது ரோமர் 3:21-26 வசனப்பகுதியைப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த வசனங்களில், நாம் தேவன் உங்களை நேசிக்கிறார் என்று கூறுகிற “மூன்று சிறிய வார்த்தைகளின்” வடிவங்களைக் கண்டறிகிறோம்.

இந்த “மூன்று சிறிய வார்த்தைகள்,” சட்டத்தின் நீதிமன்றம், அடிமைச் சந்தை மற்றும் பலிபீடம் ஆகியவற்றினின்று எடுத்தாளப்படுகிற ஒப்புவமை களாக உள்ளன. இவற்றில் இரு வார்த்தைகளை பேச்சு உருவகம் என்று நாம் நினைக்காத அளவுக்கு வெகுகாலமாய் கிறிஸ்தவச் சொல்லாக்கத்தின் பகுதியாக இருந்துள்ளன: “நீதிமானாக்குதல்” மற்றும் “மீட்பு” என்பவை. மூன்றாவது வார்த்தை அவ்வளவு பழக்கமானது அல்ல: “கிருபாதாரபலி.” இல்லை, நாம் நேர்மையாக இருப்போமாக; அந்த மூன்றாவது வார்த்தை பழக்கமானதே அல்ல. இருந்தபோதிலும், அது மிகவும் தனிச்சிறப்புடையதாக இருக்கிறது.

முந்திய பாடத்தில், நாம் “நீதிமானாக்குதல்” என்ற வார்த்தைகளைப் பற்றிப் பேசினோம். இந்தப் பாடத்தில் நாம் 26ம் வசனம் வரை படித்து முடிக்கையில் “மீட்பு” மற்றும் “கிருபாதாரபலி” என்ற வார்த்தைகளைப் பற்றிப் படித்திருப்போம்.

நீதி கலந்துரையாடப்பட்டது (3:24ஆ, 25அ)

நாம், “தேவநீதியைக் குறித்து நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசனங்களும் சாட்சியிட்டன [அறியச்செய்தன]” (3:21) என்று முன்னதாகக் குறிப்பிட்டோம். இந்த “நீதி” என்பது, மக்கள் நீதிமான்களாக இராத போதிலும் அவர்களை நீதிமான்கள் என்று நினைப்பதற்கான தேவனுடைய திட்டமாயுள்ளது. நாம் இந்த நீதியை “இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தினால்” நமக்கு

உரியதாக்குகிறோம்; இது “விசுவாசிக்கிற எல்லாருக்கும்” உரியதாகும் (3:22அ). எல்லாரும் அவரது நீதி தேவைப்படுகிற நிலையில் இருக்கிறோம்: “வித்தியாசமே இல்லை. எல்லாரும் பாவஞ்செய்து, தேவ மகிமையற்றவர்களாகி” (3:22ஆ, 23). தேவனுடைய நீதியை உரியதாக்கிக் கொண்டவர்கள் “இவசமாய் அவருடைய கிருபையினாலே ... நீதிமாண்களாக்கப்படுகிறார்கள் [தேவனால் ‘குற்றமற்றவர்’ என்று அறிவிக்கப்படுகிறார்கள்] என்று பேசப்படுகின்றனர்” (3:24அ).

மீட்பு

அது நம்மை நமது “மூன்று சிறிய வார்த்தைகளில்” இரண்டாவது வார்த்தைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறது: “மீட்பு.” நாம், “கிறிஸ்து இயேசுவினுள்ள மீட்பைக்கொண்டு” கிருபையினாலே நீதிமாண்களாக்கப் பட்டிருக்கிறோம் (வசனம் 24ஆ).

“மீட்பு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*apolutrosis* என்ற) வார்த்தையானது, “மீட்கும் பொருள்” என்பதற்கான (*lutrosis* என்ற) வார்த்தையின் பலப்படுத்தப்பட்ட வடிவமாக உள்ளது, இது கிறிஸ்துவினுடைய மரணத்தின் தனிச்சிறப்பை விவரிக்கப் பல்வேறு வடிவங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையாக உள்ளது (மத்தேயு 20:28; 1 தீமோத்தேயு 2:6 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). *Apolutrosis* என்பது “பொதுவாக, கைதி யொருவரை விடுதலை செய்வதற்கு, அவரைப் பிடித்து வைத்துள்ளவர்களுக்குச் செலுத்தும் மீட்புக்கிரயம் அல்லது ஒரு அடிமையை அவனது ஊமானரிடத்திலிருந்து விடுவிக்கச் செலுத்தும் கிரயம் என்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.”² ரோமர் 3:9ல், பவுல் “யூதர் கிரேக்கர் யாவரும் பாவத்திற்குட்பட்டவர்கள்” என்று எழுதியபோது, பாவத்தை ஒரு கொடுமையான ஊமான் என்ற வகையில் அவர் சித்தரித்திருந்தார். அந்தக் கொடுமைக்காரரிடத்தில் இருந்து மனிதகுலம் எவ்வாறு விடுவிக்கப்பட முடியும்? கிறிஸ்து நமக்காக “மீட்கும்பொருளாக” வேண்டியிருந்தது.

நம்மில் சிலர், செய்தித்தாள்களின் தலைப்புச் செய்திகளில் அறிவிக்கப் பட்ட மீட்கும் பொருளைப் பற்றி நினைவுவைத்திருக்கிறோம்.³ 1932ல், சார்லஸ் லின்ட்பெர்க் என்ற கவனிக்கத்தக்க விமான ஓட்டுநரும் அவரது மனைவியும், கடத்தப்பட்ட தங்கள் மகனை மீட்கும் முயற்சியாக 50,000 டாலர்களை (ஏறக்குறைய 24 லட்சம் ரூபாய்கள்) செலுத்தினர். 1963ல், பாடகரும் நடிகருமான ஃபிராங்க் சினாட்ரா என்பவர் தமது மகன் ஃபிராங் Jr. என்பவரைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு 240,000 டாலர்களை (ஏறக்குறைய ஒருகோடியே பதினைந்து லட்சத்து இருபதாயிரம் ரூபாய்கள்) செலுத்தினார். இயேசு செலுத்த வேண்டியிருந்த கிரயத்துடன் ஒப்பிடப்படுகையில் இந்த மீட்கும் பொருள் யாவும் மிகவும் மங்கலாகின்றன. 25ம் வசனத்தைச் சற்றே உற்றுநோக்கிய நிலையில், நாம் இயேசு சிலுவையில் சிந்திய *இரத்தமே* அந்த மீட்கும் பொருளாக இருந்தது என்பதைக் காண்கிறோம்.

இந்த நிருபத்தில் முதன்முறையாக, நீதிமாண்களாக்கப்படுதல் இயேசுவின் இரத்தத்துடன் பிணைக்கப்படுவதை 25ம் வசனத்தில் நாம் காண்போம், ஆனால் அதுவே கடைசிமுறையாக இருக்காது. 5:9ல், பவுல் நாம் “அவருடைய இரத்தத்தால் நீதிமாண்களாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்” என்று கூறினார். பேதுருகூட, “அழிவுள்ள வஸ்துக்களாகிய வெள்ளியினாலும் பொன்னினாலும் மீட்கப்படாமல்

குற்றமில்லாத மாசற்ற ஆட்டுக்குட்டியாகிய கிறிஸ்துவின் விலையேற்பெற்ற இரத்தத்தினாலே மீட்கப்பட்டீர்கள்” என்று உறுதிப்படுத்தினார் (1 பேதுரு 1:18, 19). பாவத்திற்குள் நுழைவதற்குப் பலவழிகள் உள்ளன, ஆனால் அதிலிருந்து வெளியேறுவதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் உள்ளது: இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலம் என்பதே அவ்வழியாகும். எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், “இரத்தஞ்சிந்துதலில்லாமல் மன்னிப்பு உண்டாகாது” என்று எழுதினார் (எபிரெயர் 9:22). R. C. பெல் என்பவர், “மீட்பில் மோலோங்கியுள்ள நிறம் இரத்த [சிகப்பு நிறம்] ஆகும்” என்று எழுதினார்.⁴

சிலர் (அவர்கள் கூறுகிறபடி) “இரத்தமயமான மார்க்கம்” என்ற கருத்தினால் எதிர்த்து விலக்கப்பட்டு இருக்கின்றனர். அவர்கள், இரத்தம் என்ற வார்த்தையை சபையின் பாடல் புத்தகங்களில் இருந்து நீக்க விரும்புகின்றனர்; அவர்கள் “இரத்தத்தினால் கழுவப்படுதல்” என்பது போன்ற பழம்பெரும் கீர்த்தனைகளை இகழ்கின்றனர். “இயேசுவின் இரத்தம்” இயேசுவின் மரணத்திற்கு ஒரு metonymy⁵ யாக [ஆகுபெயராக] உள்ளது - இது இயேசு நமது பாவங்களின் குற்றத்தைத் தம்மீதே சுமந்தார் என்பது போன்றதாகும். பின்வரும் சொற்றொடர்கள் யாவையும் இயேசுவுக்கு நடைமுறைப்படுத்தப்படும்போது ஒரேவிதமான மீட்பின் செயலையே குறிக்கின்றன: “இரத்தம்,” “சிலுவை,” “சிலுவையிலறைதல்,” “பாடுகள்,” “மரணம்.”

இரத்தத்தின் மூலமாக ஏற்படும் இம்மீட்பு “கிறிஸ்துவுக்குள்” உள்ளது (வசனம் 24ஆ). “கிறிஸ்துவுக்குள்” என்பது பவலுக்குப் பிரியமான சொற்றொடர்களில் ஒன்றாக இருந்தது. (இதை அவர் 169 முறைகள் பயன்படுத்தினார்!) இது ஒரு கிறிஸ்துவர் தமது ஜீவமானருடன் கொண்டுவந்த நெருங்கிய, அந்நியோன்னியமான உறவைக் குறிக்கிறது. ரோமர் 6:3ல் நாம் “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டோம்” என்று நாம் வாசிப்போம்.

நாம், “மீட்பு” என்ற வார்த்தையைப் பற்றிய கலந்துரையாடலை விட்டுச் செல்வதற்குமுன்பு, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கல்வியாளர்கள் “மீட்கும் பொருள் யாரிடம் செலுத்தப்பட்டது?” என்ற கேள்வியின்மீது விவாதித்திருந்தனர் என்பதை நான் குறிப்பிடுவது அவசியமாயிருக்கிறது. சட்டப்படி, பேச்சு உருவகம் ஒன்று, பலகருத்துக்களை அல்ல ஆனால் ஒரு கருத்தைத் தெளிவாக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உதாரணமாக, இயேசு “வாசலாக” இருக்கிறார் (யோவான் 10:9), ஆனால் அது, அவர் முனைகளின்மீது அலைவாடுகிறார் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. “மீட்கும் பொருள் யாரிடம் செலுத்தப்பட்டது?” என்று கேட்பது, உருவகத்தை மிகவும் வலியுறுத்துவதாக உள்ளது. விளையாட்டு வீரர் ஒருவர் “குழுவின் நன்மைக்காகத் தம்மையே தியாகம் செய்தார்” என்று நாம் கூறும்போது, “அவர் எந்தக்கடவுளுக்குத் தன்னைப் பலியாகக் கொடுத்தார்?” என்று கேட்பதில்லை. [இவ்விடத்தில் ஆங்கில மொழியில் உள்ள sacrifice என்ற வார்த்தை தியாகம் மற்றும் பலி ஆகிய இரு அர்த்தங்களையும் குறிக்க பயன்படுகிறது] நீங்களும் நானும் பாவத்தில் அடிமைப்பட்டோம் கிடந்தோம், நம்மைநாமே விடுவிக்க வழியெதுவும் இல்லாதிருந்தோம், நமது சுதந்திரத்தைப் பெற்றுத்தர இயேசு மரிக்க வேண்டியிருந்தது என்பதே மீட்கும்பொருள் ஒப்புவுமை பற்றிய கருத்தாக உள்ளது!

கிருபாதாரபலி

(ஆங்கிலத்தில்) 24ம் வசனம் “Christ Jesus” என்ற வார்த்தைகளுடன் முடிகிறது. பவுல் “அவரையே ஏற்படுத்தினார்”⁷ (வசனம் 26) என்று கூறியபோது

அவர் இன்னமும் இயேசுவையே குறிப்பிட்டார்.

சிலுவையில் அறைதல் என்பது தேவனுடைய அன்பின் வெளியரங்கமான செயல்விளக்கமாயிருந்தது. இயேசுவின் நாட்களில் இருந்த “ரகசிய மதக்குழுக்கள்” பெயரறியாததன்மை மற்றும் ரகசியம் ஆகியவற்றைச் சார்ந்திருந்தன, ஆனால் சவிசேஷமானது “ஒரு மூலையிலே நடந்த காரியமல்ல” (நடபடிகள் 26:26). கிறிஸ்து வெளியரங்கமான ஊழியத்தை மேற்கொண்டார் (லூக்கா 2:31); அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டது அலுவலகரீதியான வெளியரங்கமான நடவடிக்கையாயிருந்தது; சவிசேஷமானது வெளியரங்கமான அறிவித்தலினாலேயே பரப்பப்பட்டது.⁸

அது நம்மை பழக்கமற்ற வார்த்தைகளுக்கு, நமது சிந்தனைக்கு அறைகூவல் விடுக்கும், துன்மார்க்கரைத் தேவன் எவ்வாறு நீதிமானாக்க முடியும் என்பது பற்றி இருதயத்தில் ஆழப்பதியச் செல்லும் வார்த்தைக்குக் கொண்டுவருகிறது: “கிருபாதாரபலி” என்ற வார்த்தை. கிறிஸ்துவைக் குறிப்பிட்டுப் பவுல், “கிறிஸ்து இயேசுவினுடைய இரத்தத்தைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பலிக்கும் கிருபாதாரபலியாக அவரையே ஏற்படுத்தினார்” (வசனம் 26) என்று கூறினார். NASB வேதாகமத்தில் “propitiation” (“கிருபாதாரபலி”) என்ற வார்த்தை பின்வரும் எழுச்சியான வசனப்பகுதிகளில் காணப்படுகிறது.⁹

... அவர் ஜனத்தின் பாவங்களை நிவிர்த்தி செய்வதற்கேதுவாக, தேவகாரியங்களைக் குறித்து இரக்கமும் உண்மையுமுள்ள பிரதான ஆசாரியராயிருக்கும்படிக்கு எவ்விதத்திலும் தம்முடைய சகோதரருக்கு ஒப்பாகவேண்டியிருந்தது (எபிரெயர் 2:17).

நம்முடைய பாவங்களை நிவிர்த்தி செய்கிற கிருபாதாரபலி அவரே; நம்முடைய பாவங்களை மாத்திரம் அல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்களையும் நிவிர்த்தி செய்கிற பலியாயிருக்கிறார் (1 யோவான் 2:2).

நாம் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்ததினால் அல்ல, அவர் நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, நம்முடைய பாவங்களை நிவிர்த்திசெய்கிற கிருபாதாரபலியாகத் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினதினாலே அன்பு உண்டாயிருக்கிறது (1 யோவான் 4:10).

“கிருபாதாரபலி” என்பது குறிப்பிட்ட மதவட்டாரங்களில் பிரபலமான வார்த்தையாக இருப்பதில்லை. இது சராசரி நபருக்குப் பழக்கமற்றதாக உள்ளது என்பதே சிலர் இதை நமது மார்க்கச் சொல்அகராதியிலிருந்து நீக்க விரும்புவதற்கான காரணமாக இருக்கிறது.¹⁰ வேதாகமரீதியான சொல்லாக்கத்தில் போதிய அனுபவமற்றவர்களுடன் தெளிவாகச் செய்தித் தொடர்பு கொள்ளாதவர்கள் முக்கியத்துவத்தை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்; நமது செய்தியை வேண்டுமென்றே தெளிவற்றதாக்குதல் என்பது அத்தமற்றதாக உள்ளது. இருப்பினும், சில இறையியல் சொற்றொடர்கள், நாம் அவற்றை நீக்க இயலாத அளவுக்கு மிகவும் அர்த்தம் நிறையப்பெற்றுள்ளன. “கிருபாதாரபலி” என்பது அத்தகைய சொற்றொடராக உள்ளது.

“கிருபாதாரபலி” என்ற சொற்றொடர் மறைமுகமாக உணர்த்தும் விஷயத்தைப் பற்றிப் பலர் சங்கடம் அடைதல் என்பது இந்தச் சொல் பிரபலமாகாதிருப்பதற்கு இன்னொரு காரணமாகும்: இது தேவனுடைய கோபத்தை அமைதிப்படுத்துதலின் அவசியத்தை மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது. “கிருபாதாரபலி” என்பதற்கு ஆங்கில வார்த்தையான “propitiation” என்பது “சினம்தணிக்கும் சில விஷயம், [விசேஷமாக] கடவுளுக்குச் செலுத்தப்படும் சினம்தணிக்கும் பலி” என்று விளக்கப்படுகிறது.¹¹ “கிருபாதாரபலி” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*hilasterion*) என்ற கிரேக்க வார்த்தை “சில வேளைகளில் சலனமடையும் புத்திகொண்ட கடவுள்களின் கோபத்தை அமைதிப்படுத்தும் நோக்கம்” கொண்டிருந்த பலிகள் போன்ற, “மதக்குழு நடவடிக்கைகளை” குறிப்பதற்குப் புறதெய்வ வணக்கத்தார்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது.¹² உண்மையான தேவன், புறசமயத்தைச் சேர்ந்த பொய்த்தேவர்களுடன் வரிசையில் நிறுத்தப்பட இயலாது (மற்றும் அவ்வாறு செய்யக்கூடாது) என்று விளக்கவுரையாளர்களும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் மறுப்புரை தெரிவிக்கின்றனர்.

அவர்கள் (செப்துவஜிந்த், அல்லது LXX எனப்படும்) பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பானது, *hilasterion* என்ற வார்த்தையை, “கிருபாசனத்தை” (உடன்படிக்கைப் பெட்டியின் மூடியை) குறிப்பதற்கு அடிக்கடி பயன்படுத்துவதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றனர் - மற்றும் எபிரெயர் 9:5ல் *hilasterion* என்பது கிருபாசனத்தையே குறிக்கிறது என்பது தெளிவு. கிருபாசனம் என்பது, ஆண்டுக்கு ஒருமுறை, பாவநிவிர்த்தி நாளில், பிரதான ஆசாரியர், மக்களின் பாவங்களுக்காக மிருகங்களின் இரத்தத்தை எடுத்துச் சென்று தெளிக்கும் இடமாக இருந்தது (எபிரெயர் 9:7; லேவியராகமம் 16:14-16 ஆகிய வசனப்பகுதிகளைக் காணவும்). மறுப்புரையாளர்கள் இவ்விதமாக, “பாவநிவிர்த்தி” (அல்லது அதைப் போன்ற ஒன்று) *hilasterion* என்பதன் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாக இருக்கும் என்று வலியுறுத்துகின்றனர்.

Hilasterion என்பது கிருபாசனத்தைக்¹³ குறித்துள்ளதா இல்லையா என்ற கேள்வி தகுதியற்றதாகக் காணப்படுகிறது, இதை டக்ளஸ் J. மூ. என்பவர் பின்வருமாறு சுட்டிக்காண்பித்துள்ளார்: “பழைய ஏற்பாட்டை சுமாராக வாசித்தலே, பாவநிவிர்த்தி நாளின் சடங்கு, பாவங்களுக்கு விமோசனம் (நிவிர்த்தி) மற்றும் தேவனுடைய கோபத்தை திருப்பதல் (கிருபாதாரபலி) என்பவற்றை உள்ளடக்கிற்று என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.”¹⁴ F. F. புரூஸ் என்பவர் பின்வருமாறு விளக்கம் அளித்தார்:

சந்தர்ப்பப்பொருள் அதிகாரம் அளிக்கும் என்றால், விலக்கிவைக்கும் தெய்வீக கோபத்தை, *hilasterion* என்பதன் அர்த்தத்தில் இருந்து நீக்கிப்போடக் காரணம் எதுவும் இல்லை. மற்றும் சந்தர்ப்பப்பொருள், ரோமர் 3:25ல் *hilasterion* என்பதன் அர்த்தத்தில் விலக்கிவைக்கும் தெய்வீக கோபத்தை உள்ளடக்குதல் என்பதற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. பவுல் ஏற்கனவே 1:18ல் “சத்தியத்தை அநியாயத்தினாலே அடக்கிவைக்கிற மனுஷருடைய எல்லாவித அவபத்திக்கும் அநியாயத்துக்கும் விரோத மாய், தேவகோபம் வானத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது” என்று கூறியிருந்தார்; பின்பு எப்படி இந்த “கோபம்” நீக்கப்பட வேண்டியதாக

இருக்கிறது? தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் அளித்துள்ள *hilasterion* என்பது அவபக்தி அநியாயம் உள்ளவர்களின் குற்றத்தை மாத்திரமல்ல, ஆனால் அதே வேளையில் ஒழுக்கரீதியான உலகில் இப்படிப்பட்ட எண்ணப்போக்குகள் மற்றும் செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றின் பின்தொடர்ச்சியாக உள்ள தெய்வீக தண்டனையையும் விலக்குகிறது.¹⁵

“கிருபாதாரபலி” என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு தேவனை புறதெய்வ வணக்கக் கடவுள்களின் தரத்தில் வைக்கிறது என்ற மறுப்புரை பற்றிய விஷயம் என்ன? ஜான் ஸ்டாட் என்பவர், “கிருபாதாரபலி” என்பது பற்றி “புறதெய்வ மற்றும் கிறிஸ்தவக் கண்ணோட்டத்திற்கு இடையில் வேறுபாடுகளை மிகைப்படுத்துதல் என்பது கடினமானதாக இருக்கும்” என்று சுட்டிக்காண்பித்தார்.¹⁶

- புறதெய்வ வணக்கத்தாரின் கடவுள்கள் “உணர்வு நிலை மற்றும் பொருத்தங்கள் ஆகியவற்றிற்கு உட்பட்ட மோசமான குணங்களுடையவையாகவும், சலனபுத்தியுடையவைகளாகவும்” இருந்தன. “தேவனுடைய கோபம் துன்மார்க்கர்மீது அமைவுறுகிறது. தேவனுடைய கோபத்தைப்பற்றி, கொள்கை அமைவற்றது, முன்னுரைக்க இயலாதது, அல்லது கட்டுப்படுத்த முடியாதது என்று எதுவும் இல்லை; அது துன்மார்க்கத்தால் மாத்திரமே எழுப்பப்படுவதாக உள்ளது” என்பதே கிறிஸ்தவக் கண்ணோட்டமாகும்.
- புறதெய்வ வணக்கத்தில், *மனிதர்கள்* தங்கள் தெய்வங்களின் கோபத்தை அமைதிப்படுத்த முயற்சி செய்கின்றனர். பாவம் நிறைந்த மக்கள் தேவனது கோபத்தை அமைதிப்படுத்த இயலாது என்பதைக் கிறிஸ்தவர்கள் புரிந்துகொண்டுள்ளனர். இதற்கான முதல் தூண்டல் பணியைத் *தேவன்தாமே* ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தது.
- புறதெய்வ வணக்கத்தாரின் பலிகள், நிலத்தில் விளைந்தவற்றின் பலிகளையும், மிருகங்களையும் மற்றும் (சில வேளைகளில்) மனித பலிகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தன - இவை அவர்களின் கடவுள்களை சாந்தப்படுத்தலாம் அல்லது சாந்தப்படுத்தாமல் போகலாம். தேவனுடைய *சொந்த குமாரனே* நமது கிருபாதாரபலியின் ஆதாரமூலமாக இருக்கிறார் - இந்த பலி சுந்தேகமின்றி அவரது கோபத்தைத்திருப்திப்படுத்துகிறது!¹⁷

கடைசியான ஒரு மறுப்புப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட வேண்டும்: யாரேனும் ஒருவர், “தேவன் தம்மையே சாந்தப்படுத்திக்கொள்ள தாமே ஒரு பலியை அளித்தல் என்பதை நினைத்துப் பார்த்தல் நகைப்புக்கு உரியதாக இருக்கிறது” என்று சொல்லக்கூடும். பாவம் நிறைந்த மனிதருக்கு எதிரான தேவகோபம் (1:18) திருப்திப்படுத்தப்பட வேண்டும், இல்லையென்றால் இரட்சிப்பின் நம்பிக்கை எதுவும் இராது என்று மாத்திரம் பதில் அளிக்கவே நான் விரும்புகிறேன். இருப்பினும், பாவம் நிறைந்த ஆண்களும்

பெண்களும் தேவனுடைய கோபத்தைத் தணிப்பதற்குப் பலிசெலுத்த ஒன்றும் கொண்டிருப்பதில்லை (3:10, 23). விஷயம் அப்படியிருக்கையில், தேவனைத் தவிர வேறுயார் அந்த பலியைச் செலுத்த முடியுமா?

அந்த பலி எதுவாக இருந்தது? [தமிழ் வேதாகமத்தில்] 26ம் வசனம் தொடர்ந்து இவ்வாறு கூறுகிறது: “கிறிஸ்து இயேசுவினுடைய இரத்தத்தைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பலிக்கும் கிருபாதாரபலியாக அவரையே ஏற்படுத்தினார்.”⁸ இயேசு சிலுவையின்மீது தமது இரத்தத்தைச் சிந்த வேண்டியிருந்தது.

கிருபாதாரபலி பற்றிய வேதாகமரீதியான போதனையை நாம் எவ்வாறு தொகுத்துரைக்கலாம்? தேவன் ஒரு பரிசுத்தமான தேவனாக இருக்கிறார் (லேவியராகமம் 11:44); பரிசுத்தமான தேவன் என்ற வகையில் அவர் பாவத்தை முகம்பார்க்க இயலாது. தேவன் ஒரு நீதியுள்ள தேவனாக இருக்கிறார்; “நீதி செய்கிற தேவன்” (ஏசாயா 30:18) என்ற வகையில், அவர் பாவத்தையும் கீழ்ப்படியாமையையும் தண்டித்தாக வேண்டும். பரிசுத்தமும் நீதியும் உள்ள தேவன் என்ற வகையில், அவர் பாவம்நிறைந்த மனிதகுலத்தை நித்திய நரகத்திற்கு அனுப்ப எல்லா உரிமையும் கொண்டுள்ளார். நீதிசெய்தல் என்பது செயல்விளக்கப்பட்டாக வேண்டும்; பாவம் தண்டிக்கப்பட்டாக வேண்டும்; துன்மார்க்கத்திற்கு எதிரான தேவகோபம் திருப்திப்படுத்தப்பட்டாக வேண்டும். அதே வேளையில், தேவன் அன்பின் தேவனாக இருக்கிறார் (1 யோவான் 4:16); மற்றும் அன்பின் தேவன் என்ற வகையில், ஒருவரும் கெட்டுப்போகக்கூடாது என்று அவர் விரும்புகிறார் (2 பேதுரு 3:9). சாத்தியமற்றதாகக் காணப்படக்கூடிய இந்த இக்கட்டான நிலைக்குத் தேவனுடைய தீர்வு என்னவாக இருந்தது? அவர் நமது பாவங்களுக்குத் தண்டனை அனுபவிக்கத் தமது சொந்த குமாரனையே அனுப்பினார்.

நாமெல்லாரும் ஆடுகளைப்போல வழி தப்பித்திரிந்து, அவனவன் தந்தன் வழியிலே போனோம்; கர்த்தரோ [தேவன்] நம்மெல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர் [இயேசு] மேல் விழப்பண்ணினார் (ஏசாயா 53:6).

... கிறிஸ்துவானவர் வேதவாக்கியங்களின்படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்து (1 கொரிந்தியர் 15:3).

இந்தத்தீர்வு “கிறிஸ்து இயேசுவினுடைய இரத்தத்தைப்பற்றும்” என்ற சொற்றொடரில் குறிப்பாக உணர்த்தப்படுகிறது. இது 5ம் அதிகாரத்தில் விரித்துரைக்கப்படுகிறது:

அன்றியும் நாம் பெலன்றவர்களாயிருக்கும்போதே, குறித்த காலத்தில் கிறிஸ்து அக்கிரமக்காரருக்காக மரித்தார். நீதிமானுக்காக ஒருவன் மரிக்கிறது அரிது; நல்லவனுக்காக ஒருவேளை ஒருவன் மரிக்கத் துணிவான். நாம் பாவிசெலுத்தியிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே, தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளக்கப்பண்ணுகிறார். இப்படி நாம் அவருடைய இரத்தத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்க, கோபாக்கினைக்கு நீங்கலாக அவராலே நாம் இரட்சிக்கப்படுவது அதிக நிச்சயமாமே (வசனங்கள் 6-9).

மீண்டுமாக, 8ம் அதிகாரத்தில், பவுல் தேவன் “தம்முடைய சொந்தக்

குமாரனென்றும் பாராமல் நம்மெல்லாருக்காகவும் அவரை ஒப்புக் கொடுத்தவர்” என்று உறுதிப்படுத்தினார் (வசனம் 32).

ஆண்டுகளினூடே பிரசங்கியார்கள், தேவன் ஒரே வேளையில் தமது நீதியையும் அன்பையும் எவ்வாறு வெளிக்காண்பிக்க இயலும் என்று விவரிக்கப் போராடியுள்ளனர்.¹⁹ பின்வரும் கதையானது வலிமைவாய்ந்த, ஞானமிக்க ஒரு தலைவனைப் பற்றியதாகும்:

அவன் தனது மேன்மையான உடல் பலத்தினால் மாத்திரமல்ல, ஆனால் தனது முற்றான நியாயம் மற்றும் பட்சபாதமின்மை ஆகியவற்றினாலும் ஆளுகைசெய்தான். திருட்டுக்கள் பல நடந்தபோது அவன், திருடன் பிடிபட்டால் மலைஜாதி சவுக்கடியாளரைக் கொண்டு அவனை [திருடனை] பத்து சவுக்கடிகளால் தண்டிப்பதாக அறிவித்திருந்தான். திருட்டுக்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுவருகையில், [தலைவன்] சவுக்கடிகளின் எண்ணிக்கையை நாற்பதாக்கினான், இதைச் சகிக்கக்கூடிய அளவுக்குப் பலம் அவன் ஒருவனுக்கே இருந்தது என்பதை ஒவ்வொருவரும் அறிந்திருந்தனர். அவர்கள் பயங்கர உணர்வடையும்படியாக, அந்தத்தலைவனின் வயதான தாய்தான் திருடியாக இருந்தாள், அறிவிக்கப்பட்டிருந்த தண்டனையை உண்மையிலேயே அவளுக்கு அவன் தருவானா இல்லையா என்பது பற்றிய யூகங்கள் உடனடியாகத் தொடங்கின. அவன் தனது அன்பைத் திருப்திப் படுத்த அவளை மன்னித்து விட்டுவிடுவானா அல்லது அவளுக்கு நிச்சயமாகவே மரணத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய அந்தத் தண்டனையைக் கொடுத்துத் தனது சட்டத்தைத் திருப்திப்படுத்துவானா? அந்தத் தலைவன் தனது நேர்மைக்கு உண்மையாயிருக்க, தனது தாய்க்கு நாற்பது சவுக்கடிகள் தரப்படவேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தான். ஆனால் தனது தாய்மீதான தனது அன்புக்கு உண்மையாயிருக்க, அவளது முதுகின்மீது சவுக்கடி விழுவதற்கு முன்னதாக அவளது நோஞ்சையான உடலை அவன் தனது உடலால் மூடி, அவளுக்குக் குறித்திருந்த சவுக்கடிகளைத் தானே தன்மீது வாங்கிக்கொண்டான்.²⁰

தேவன் நமக்குச் செய்துள்ளவற்றை விளக்கியுரைக்க எந்த விவரிப்பும் போதுமானதாக இருப்பது இல்லை. “கிருபாதாரபலி” என்ற வார்த்தையானது, இயேசுவின் பலி தேவனுடைய கோபத்தைத் திருப்திப்படுத்தியது என்று அறிவிக்கிறது, இவ்விதமாக இது நமது இரட்சிப்பைச் சாத்தியமாக்கிற்று என்பதுடன் இந்த வார்த்தை பற்றிய நமது அறிவில் நாம் நிறைவடைய வேண்டும்.

இந்த ஆச்சரியமான கொடையை நாம் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்கிறோம்? மீண்டுமாகப் பவுல், இதை நாம் “விசுவாசத்தின்மூலம்” செய்கிறோம் என்று வலியுறுத்தினார்: “கிறிஸ்து இயேசுவினுடைய இரத்தத்தைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பலிக்கும் கிருபாதாரபலியாக அவரையே ஏற்படுத்தினார்” (ரோமர் 3:26).

நீதி தற்காக்கப்பட்டது (3:25, 26)

25ம் வசனத்தில் நீதியுள்ள ஒருவர் (பரிசுத்தமான ஒரு தேவன்), நீதியற்றவர் (தேவபக்தியற்ற மனிதர்)களை “நீதியானவர்கள்” என்று எவ்வாறு அறிவிக்க முடியும் என்ற முரண்பாடுபோலத் தோன்றும் மெய்யுரைக்கு நாம் திரும்புகிறோம். கிரேக்க

வசனத்தில், 21ம் வசனத்தில் தொடங்கும் வாக்கியமானது 26ம் வசனம் வரையில் தொடருகிறது, ஆனால் NASB மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், 25ம் வசனத்தின் நடுவில், “through faith” என்பதற்குப்பின்னால் ஒரு புள்ளி வைத்துள்ளனர். இங்கு அவர்கள் (“This was” என்ற) இரு வார்த்தைகளை இடைச்செருகினர். பின்பு வசனப்பகுதிக்குத் திரும்பினர்: “இக்காலத்திலே தமது நீதியைக் காண்பிக்கும் பொருட்டாகவும்” (வசனம் 25ஆ). உண்மையில் இந்த வாக்கியம் தொடர்கிறது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவும்: “கிருபாதாரபலியாக அவரையே ஏற்படுத்தினார்.” இது தேவனுடைய கோபத்தை திருப்திப்படுத்திற்று மற்றும் அதே வேளையில், தேவனுடைய நீதியைச் செயல்விளக்கப்படுத்திற்று.

நீதி செயல்விளக்கப்படுத்தப்பட்டது

இவ்வசனப்பகுதியில் தேவனுடைய “நீதி” என்பது அவரது நீதியுள்ள இயல்பைக் குறிக்கிறது. “செயல்விளக்கப்படுத்துதல்” என்பது [இது தமிழ் வேதாகமத்தில் “காண்பிக்கும்பொருட்டாக” என்று இருக்கிறது] “முன்பாக ... காண்பித்தல்,” “நிருபணம்”²¹ என்று அர்த்தப்படும் கூட்டுச்சொல்லிலிருந்து வந்துள்ளது. இப்படிப்பட்டதொரு வெளிப்படையான அறிவித்தல், தேவனை சோதனைக்குட்படுத்தும் துடுக்குத்தனம் கொண்டவர்களின் பயனுக்கானதாக இருந்தது (3:4ஆ வைக் காணவும்).

இப்படிப்பட்ட செயல்விளக்கம் ஏன் அவசியமாயிருந்தது? பவுல், “தேவன் பொறுமையாயிருந்த”²² - “முற்காலத்தில் நடந்த பாவங்களைத் தாம்பொறுத்துக்கொண்டதைக் குறித்துத் தம்முடைய நீதியைக் காண்பிக்கும்பொருட்டாகவும்” என்று உரைத்தார் (வசனம் 25). “முற்காலத்தில் நடந்த பாவங்கள்” என்பவை பழைய ஏற்பாட்டு யுகத்தில் செய்யப்பட்ட பாவங்களாக உள்ளன²³ (KJV வேதாகமம் சுட்டிக்காண்பிக்கிறபடி). தேவன் அந்தப் பாவங்களை மன்னித்தார் என்று இவ்வசனப்பகுதி கூறுவதில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள். மாறாக வசனப்பகுதியானது, அவர் அவற்றை “பொறுத்துக் கொண்டார்” என்று கூறுகிறது (நடபடிகள் 17:30 உடன் ஒப்பிடவும்). CJB வேதாகமம் இவ்வசனத்தை, “He had passed over [with neither punishment nor remission] the sins people had committed in the past” என்று விரிவாக்கம் செய்துள்ளது.

பவுல், “எல்லாரும் பாவஞ்செய்து” எல்லாரும் “தேவமகியைற்றவர்களாகி” இருப்பதை நிலைநாட்டியிருந்தார் (3:23). இது ஆபிரகாம், தாவீது (அதிகாரம் 4ஐக் காணவும்), மற்றும் பழைய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களான மற்ற எல்லாரையும் அவசியமாகவே உள்ளடக்கியது. பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் இஸ்ரவேல் நியாயாதிபதிகளிடத்தில், அவர்கள் நீதிமாண்களை நியாயநீர்த்து துன்மார்க்கரை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்க வேண்டும் என்று திரும்பத்திரும்பக் கூறிக்கொண்டிருந்தார் (உபாகமம் 25:1ஐக் காணவும்); அவர்கள் எதிரானவற்றைச் செய்தபோது அவர்களை அவர் சிட்சித்தார் (நீதிமொழிகள் 17:15; ஏசாயா 5:23). அவரது சொந்த நீதியைக்குறித்து அவர், “நான் துன்மார்க்கனை நீதிமான் என்று தீர்க்கமாட்டேன்” என்று கூறினார் (யாத்திராகமம் 23:7). விஷயம் அப்படியிருக்கையில், அவர் ஆபிரகாம், தாவீது இன்னும் மற்றவர்களின் பாவங்களைக் காணாதிருக்கக்கூடுவது எப்படி? ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் அடுத்த அதிகாரத்தில் உள்ள சொற்றொடரர்க்கங்களைக் கடனாகப் பெற்று எடுத்துக்கூறுவதென்றால், நீதியுள்ள தேவன் எவ்வாறு “பாவியை நீதி

மானாக்குகிறவர்” (4:5) என்று குறிப்பிடப்பட முடியும்?

பழைய ஏற்பாட்டுக் காலங்களில், தேவன் தம்மீது நம்பிக்கை வைத்து இருந்தவர்களால் “செய்யப்பட்ட ... பாவங்களை” காணாமல் விட்டுவிடவில்லை என்பதே இதற்குப்பதிலாக உள்ளது. மாறாக, அவர் ஒரு நாளில் தமது குமாரன், தம் இரத்தத்தைப் பாவங்களுக்கு - இயேசுவின் பிறப்பிற்கு முன்னால் இருந்த விசுவாசிகளின் பாவங்களுக்கும் அவரது மரணத்திற்குப் பின்னால் வாழும் விசுவாசிகளின் பாவங்களுக்கும் - கிருபாதாரபலியாகக் கொடுப்பார் என்று முன் எதிர்பார்த்திருந்தார். பழைய ஏற்பாடு மன்னிப்பைப் பற்றிப் பேசுகிறது (எடுத்துக்காட்டாக, யாத்திராகமம் 34:7; லேவியராகமம் 4:20, 26, 31, 35 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்); ஆனால் அது ஒரு தற்காலிக மன்னிப்பாக இருந்தது, அது சிலுவையில் இயேசுவின் மரணத்தைச் சார்ந்திருந்தது. எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், “ஆகையால் முதலாம் உடன்படிக்கையின் [பழைய ஏற்பாட்டின்] காலத்திலே நடந்த அக்கிரமங்களை நிவிர்த்தி செய்யும்பொருட்டு அவர் [இயேசு] மரணமடைந்து” என்று எழுதினார் (எபிரெயர் 9:15). இந்த சத்தியம் சிலவேளைகளில் பின்வருமாறு விளக்கியுரைக்கப்படுகிறது: “இயேசு சிலுவையில் மரித்தபோது, அவரது இரத்தம் முன்னோக்கி, (சிலுவைக்குப்பின்னான காலத்தில் வாழ்பவர்களுக்கு) மாத்திரமல்ல, ஆனால் பின்னோக்கியும் (சிலுவைக்குமுன்னான காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்கும்) பாய்ந்தது.”

பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் பாவத்தை எவ்வாறு கையாண்டார் என்பதை பலவழிகளில் விளக்க நாம் முயற்சி செய்யலாம். எடுத்துக்காட்டாக, நான் எனது குடும்பத்தாருடன் உணவகம் ஒன்றில் உணவருந்த சென்ற நிகழ்ச்சி பற்றிய ஓப்பீடு ஒன்றை இவ்விடத்தில் ஆலோசனையாகக் கூறுவேன். உணவு உண்டா பின்பு அதற்கான ரசீதைக் கேட்டபோது, உணவக வேலையாளர், அறையின் மற்றொருபகுதியில் அமர்ந்திருந்த எங்கள் நண்பர்களைச் சுட்டிக்காண்பித்து, “ரசீதிற்கான பணம் அவர்களால் செலுத்தப்பட்டுவிட்டது” என்று கூறினார். உண்மையில் ரசீதிற்குப்பணம், (பிற்பாடு எனது நண்பர் தமது ரசீது மற்றும் எனது ரசீது ஆகியவற்றிற்குச் செலுத்தும்வரையில்) “செலுத்தப்பட்டிருக்காது”; ஆனால் அந்த வேலையாளர், ரசீதிற்குப் பணம் செலுத்தப்பட்டுவிடும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார், எனவே அது “முழுமையாகச் செலுத்தப்பட்டதாக” அவர் கருதினார்.

தேவன் காலத்திற்குள் - நிகழ்ச்சிகளின் வரிசைத்தொடருக்குள் - நம்மைப்போல் கண்ணோக்கிக்கொண்டிருப்பதில்லை என்பது, ஒருவேளை அதிகம் துல்லியமான விளக்கமாக இருக்கலாம் (2 பேதுரு 3:8ஐக் காணவும்). தேவனுடைய கண்ணோக்கில் இருந்து பார்க்கையில், படைப்பிற்கு முன்னதாகவே, அவரது குமாரன் சிலுவையில் அறையப்படுதல் என்பது நிறைவேற்றப்பட்ட நிகழ்வாக இருந்தது (ஆதியாகமம் 3:15; எபேசியர் 3:11 ஆகியவற்றைக் காணவும்). நாம் ரோமர் 8ம் அதிகாரத்தை அடைகையில் இதை இன்னும் முழுமையாகக் கலந்துரையாடி தேவனின் முன்னறிவு பற்றிய கருத்துடன் போராடுவோம். D. ஸ்டுவார்ட் பிரிஸ்கோ என்பவர் நான்வரிசை பற்றிய தேவனுடைய கருத்துநோக்கைப் பற்றிப் பின்வரும் விவரிப்பைக் கொடுத்தார்:

... விஷயங்களைக் காணத் தேவனுடைய வழியில், காலத்தில் நடப்பது போன்று நிகழ்வுகள் வரிசைத் தொடரில் நடப்பதில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக அவைகள் நித்தியத்திற்கும் நிலவுவதால் அவைகள் எப்போதும் நிகழ்கால நிலையில் நிலவுகின்றன. ... கிறிஸ்துவின் சிலுவை என்பது காலம் மற்றும் இடம் ஆகியவற்றின் நிகழ்வாக இருக்கையில், மிகவும் முக்கியமாக அது, எப்போதும் தகுதிவாய்ந்த மற்றும் பயனளிக்கக்கூடிய நித்திய நிகழ்வாக உள்ளது.²⁴

இயேசு சிலுவைக்கு முற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்காக மாத்திரம் மரிக்கவில்லை; அவர் தமது மரணத்திற்குப் பிந்தியகாலத்தில் வாழ்பவர்களுக்காகவும் மரித்தார். இவ்விதமாகப் பவுல், “இக்காலத்திலே தமது [தேவனுடைய] நீதியைக் காண்பிக்கும் பொருட்டாகவும்” என்று தொடர்ந்தார் (வசனம் 25இ). இரத்தமானது “இந்த நிகழ்காலத்தில்” பாவத்தை இன்னமும் சுத்திகரிக்கிறது என்பது பற்றி நாம் எவ்வளவு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்!

நீதி விளக்கப்பட்டது

அது நம்மைத் தொகுப்புரைக் கூற்றுக்குக் கொண்டு வருகிறது: “தாம் [தேவன்] நீதியுள்ளவரும், ... நீதிமானாக்குகிறவருமாய் விளங்கும்படி” (வசனம் 25ஆ). ஜான் பென்செல் என்பவர், இந்த வார்த்தைகளில், நாம் “சுவிசேஷத்தின் மிகவும் மேன்மையான, முரண்பாடுபோலத் தோன்றும் மெய்யுரையை” கண்டறிகிறோம் என்று கூறினார்.²⁵ தேவன், ஒரேவேளையில் எப்படி “நீதியுள்ளவராக” (பாவத்தைத் தண்டிப்பவராக) மற்றும் “நீதிமானாக்குகிறவராக” (பாவினை இரட்சிப்பவராக) சாத்தியமான வகையில் இருக்க முடியும்? நாம் கண்டுள்ளபடி, சிலுவை இதைச் சாத்தியமாக்குகிறது. ஜேம்ஸ் R. எட்வர்டு என்பவர், “கிறிஸ்துவின் சிலுவையானது தேவனுடைய நீதி மற்றும் அன்பு ஆகிய இரண்டையும் போதுமான அளவுக்கு விளக்கப்படுத்திற்று, மற்றும் அது இவ்விரண்டையும் சமரசப்படுத்துவதில்லை” என்று எழுதினார்.²⁶ ஜான் மெக்ஆர்தர் என்பவர், “[தேவனுடைய] நீதியினிமித்தம், எந்தப்பாவமும் எக்காலத்திலும் தண்டிக்கப்படாமல் போவதில்லை; இருப்பினும் அவரது கிருபையினிமித்தம், எந்தப் பாவமும் மன்னிப்பிற்கு அப்பால் இருப்பதில்லை” என்று முடிவுசெய்தார்.²⁷

என்ன ஒரு அற்புதமான சத்தியம்: இயேசு, பாவத்திற்கான தண்டனையைத் தம்மீது ஏற்றுக்கொள்ள மரித்தார்! அது நம்மைப் பின்வரும் கேள்வியுடன் விடுகிறது: இயேசு எல்லா மக்களுக்காகவும் மரித்தார் என்றால் (ஆம் அவர் அவ்வாறே மரித்தார்; ரோமர் 6:10; 1 பேதுரு 3:18 ஆகியவற்றைக் காணவும்), பின்பு ஏன் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவதில்லை? ஏனென்றால் இரட்சிப்பின் கொடையானது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவோ அல்லது புறக்கணிக்கப்படவோ முடியும். இந்தப் பாடத்திற்கான நமது வேதவசனப்பகுதி, தேவன் “இயேசுவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனை நீதிமானாக்குகிறவருமாக” இருக்கிறார் என்ற சத்தியத்தைக் கொண்டு முடிகிறது (ரோமர் 3:25ஆ).

இரட்சிக்கும் விசுவாசம் என்பது வெறும் மனநிலை உயருதலாக அல்லது செத்த விசுவாசமாக இருப்பதில்லை (யாக்கோபு 2:26ஐக் காணவும்) என்பதை நான் மீண்டும்

வலியுறுத்துகிறேன்; மாறாக, அது ஜீவனுள்ள, செயல்துடிப்புள்ள, கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசமாக உள்ளது (ரோமர் 1:5; 16:26 ஆகியவற்றைக் காணவும்). மெக்ஆர்தர் என்பவர் கூறிய பின்வரும் கூற்றை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்:

புதிய ஏற்பாடு போதிக்கிறதான, இயேசு கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள இரட்சிக்கும் விசுவாசம் என்பது, அவரைப்பற்றிய குறிப்பிட்ட சத்தியங்களின் எளிய உறுதிப்பாட்டைவிட மிகவும் அதிகமானதாக உள்ளது. அவரைப் பற்றிய பல உண்மைகளை அசுத்த ஆவிகள்கூட ஒப்புக்கொண்டன [மாற்கு 5:7; நடபடிகள் 16:17 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்] இரட்சிக்கும் விசுவாசம் என்பது ஒருவர் தம்மை முற்றிலுமாக கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிதலுக்கு உள்ளாக்குதலாக இருக்கிறது²⁸

அதே வேளையில், இந்த விசுவாசம் முதலாவதாக மற்றும் மிகமுந்தியதான விசுவாசமாக உள்ளது என்பதை நான் மீண்டும் அடிக்கோடிடுவேன். நான் செய்ய முடியாத பல விஷயங்கள் இருக்கலாம், ஆனால் என்னால் விசுவாசிக்க முடியும் - எனவே உங்களாலும் அது முடியும். அது, தேவனுடைய இரட்சிப்பு எல்லாருக்கும் கிடைக்கிறது என்றே அர்த்தப்படுத்துகிறது!

முடிவுரை

தேவனுடைய திட்டத்தில் விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைக்கப் பவல் ஏறக்குறையத் தயாராக இருந்தார் (ரோமர் 4), ஆனால் அவர் திரும்பவும் முதலாவது யூதர்களின் மறுப்புரையை முன்னெதிர்பார்த்தார் (ரோமர் 3:27-31). 3ம் அதிகாரத்தின் கடைசி வசனங்களை நாம் நமது அடுத்த பாடத்தில் படித்து முடிப்போம்.

இந்தப் பாடமும் இதற்கு முந்திய பாடமும், மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதற்கான தேவனுடைய திட்டத்தின் இருதயம் போன்ற மையப் பகுதியில் உள்ள பின்வரும் மூன்று வார்த்தைகளைச் சித்தரித்தன: “நீதிமானாக்குதல்,” “மீட்பு” மற்றும் “கிருபாதாரபலி.” கடினமான இறையியல் கருத்துக்கள் சிலவற்றை, விசேஷமாக கிருபாதாரபலியுடன் தொடர்புடைய சில இறையியல் கருத்துக்களை நாம் கலந்துரையாடியிருக்கிறோம். இரட்சிக்கப்பட இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் முழுவதுமாக நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பது அவசியமாக உள்ளதா? எனது முன்வாசற்கதவில் உள்ள பூட்டு எவ்வாறு வேலைசெய்கிறது என்ற நுட்பத்தை நான் புரிந்துகொள்ளல் என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக இது அவசியமாக இருப்பதில்லை. நான், பூட்டின் செயல்நுட்பத்தைப் பற்றிப் புரிந்துகொண்டிருப்பதில்லை, ஆனால் பூட்டில் சரியான சாவிடைய நுழைத்து கதவைத்திறப்பது எப்படி என்று நான் அறிந்திருக்கிறேன். உங்கள் பாவங்களுக்காக இயேசு மரித்தார் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டு, அவர்மீதும் அவரது பலியீன்மீதும் நம்பிக்கை வைத்தலே உங்கள் இரட்சிப்பிற்கான “திறவுகோலாக” [சாவியாக] உள்ளது. உங்கள் வாழ்வை அவருக்கு நீங்கள் இன்னமும் கொடுக்காது இருந்தால், நீங்கள் இன்றே, கர்த்தரிடம் விசுவாசம் கொண்டு அவருக்கு உங்களைக் கீழ்ப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன் (நடபடிகள் 2:36-38, 41, 47).

பிரசங்கியார்கள் மற்றும் போதகர்களுக்கான குறிப்புகள்

நீங்கள் முந்திய பாடத்தையும் இந்தப்பாடத்தையும் ஒன்றாக்கி உங்கள் சிந்தனைகளை “மூன்று சிறிய வார்த்தைகள்” என்ற கருத்தினமீது மையப் படுத்தக்கூடும்.

குறிப்புகள்

¹Bert Kalmar, “Three Little Words,” ©1930, Warner Bros.; ©1958, Edwin H. Morris & Co., MPL Communications. ²John MacArthur, *Romans 1-8*, The MacArthur New Testament Commentary (Chicago: Moody Press, 1991), 208-9. ³Fritz Ridenour, ed., *How to Be a Christian Without Being Religious* (Glendale, Calif.: Regal Books, G/L Publications, 1967), 27. உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்குத் தக்க வகையில் இதைத் தழுவிமமைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒருவேளை நீங்கள் வாழும் இடத்தில், குழந்தையை/ஒரு நபரைக் கடத்திவைத்துக் கொண்டு அவரை விடுவிக்கப் பணம் கேட்கும் நிகழ்ச்சி தலைப்புச் செய்தியாக இருக்கலாம். ⁴Quoted in R. C. Bell, *Studies in Romans* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1957), 31. ⁵Metonymy என்பது, ஒருவிஷயம் அதற்கு நெருங்கிய தொடர்புடைய இன்னொரு விஷயத்திற்குப் பதிலாக நின்றலில் பேச்சுருவகமாக உள்ளது. உதாரணமாக, அமெரிக்காவில் ஒருவர், “வெள்ளை மாளிகை” சிலவுற்றைச் செய்தது என்று கூறுகிறபோது, அவர் உண்மையில் ஜனாதிபதியையே குறிக்கிறார். ⁶John A. Mackay, *God’s Order: The Ephesian Letter and This Present Time* (New York: Macmillan Co., 1953), 97. ⁷“ஏற்படுத்தினார்” என்பது “முன்பாக வைத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிற (*tithimi* [அமைத்தல் அல்லது வைத்தல்] என்று) வார்த்தையுடன் *pro* [“முன்பாக”], என்பதைக் கூட்டிப்பெற்ற (*protithimi* என்று) கூட்டுச்சொல்லில் இருந்து வந்துள்ளது. (W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine’s Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* [Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985], 564.) ⁸Adapted from James R. Edwards, *Romans*, New International Biblical Commentary (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1992), 104. ⁹இவ்வசனங்கள் ரோமர் 3:25ல் “propitiation” [கிருபாதாரபலி] என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள அதே வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதில்லை, ஆனால் இவைகள் அதே குடும்பத்தின் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. ¹⁰யாரேனும் ஒருவர் ஏதாவது ஒரு புதிய முயற்சியில் களம் இறங்கும்போது, அவர் சில தனிப்பட்ட சொற்றொடர்களைக் கற்றாக வேண்டும். வாசிக்க ... அல்லது பண்ணைத்தொழில் செய்ய ... அல்லது ஒரு காரை ஓட்ட ... அல்லது ஒரு கண்ணியைப் பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொள்ளுதல் பற்றி நினைத்துப்பாருங்கள். இதே விஷயம் மார்க்கத்திலும் உண்மையாக உள்ளது.

¹¹*American Heritage Dictionary*, 4th ed. (2002), s.v. “propitiation.” ¹²F. Büschel, “*hilasterion*,” in Geoffrey W. Bromiley, *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Kittel and Gerhard Friedrich, trans. Geoffrey W. Bromiley, abr. (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 364. ¹³அந்தக் கேள்வி பின்வரும் புத்தகங்களில் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளது: *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 181-82; John R. W. Stott, *The Message of Romans: God’s Good News for the World*, The Bible Speaks Today series (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1994), 113-14. ¹⁴Douglas J. Moo, *Romans*, The NIV Application Commentary (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 2000), 133. ¹⁵F. F. Bruce, *The Letter of Paul to the Romans*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 100. ¹⁶Stott, 115. ¹⁷இந்தப்பகுதி ஸ்டாட் என்பவரின் புத்தகத்தில் 115ம் பக்கத்தில்

இருந்து தழுவுப்பட்டுள்ளது. ¹⁸“கிறிஸ்து இயேசுவின் இரத்தம்” என்பது “கிருபாதாரபலி” என்பதற்குப் பின்னாலா அல்லது “விசுவாசம்” என்பதற்குப் பின்னாலா, எதற்குப்பின்னால் இடப்பட வேண்டும் என்பது பற்றிக் கேள்விகள் சில உள்ளன. இவ்விரு இருதல்களிலும் விளைகிற கூற்றானது வேதாகமத்தின் வேறிடங்களிலுள்ள போதனைக்குச் சீர்பொருத்தம் உள்ளதாக இருக்கிறது, எனவே இது நம்மைக் கவலைப்படுத்தக்கூடிய கேள்வியாக இருப்பதில்லை. ¹⁹பழங்கால இலக்கியக்கதையொன்று, ஸ்பார்ட்டாவின் பண்டைய அரசரான லைக்கர்கள் என்பவரின் மகன் சட்டத்தை மீறியதால் பார்வையற்றுப்போகும் தண்டனை பெறவேண்டியிருந்தது பற்றிக் கூறுகிறது. அந்த இளவரசனின் ஒரு கண் பறிக்கப்பட்டது, ஆனால் அரசர் தனது மகனைச் சட்டத்தின் முழுத் தண்டனையில் இருந்து காப்பாற்றுவதற்காகத் தமது கண்களில் ஒன்றைக் கொடுத்தார். (James Burton Coffman, *Commentary on Romans* [Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1973], 134.) ஒருவேளை நீங்கள், உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் நன்கு அறிந்த இன்னொரு கதையை இங்கு பகிர்ந்துகொள்ள முடியும். ²⁰MacArthur, 117-18.

²¹En (“in”) plus *deiknumi* (“to show”). (Vine, 153.) ²²கிரேக்க வசனத்தில், “தேவன் பொறுமையாயிருந்த” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தைகள் 26ம் வசனத்தின் தொடக்கத்தில் உள்ளன, ஆனால் அவை 25ம் வசனத்தின் முடிவில் உள்ள சிந்தனையை மாற்றியமைக்கின்றன, எனவே NASB மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் 25ம் வசனத்தில் இவ்வார்த்தைகளை இடைச்செருகினர். ²³சிலர், “முற்காலத்தில் செய்த பாவங்கள்” என்பவை, தனிநபர்கள் கிறிஸ்தவர்களாவதற்கு முன்னர் அவர்களால் செய்யப்பட்ட பாவங்களைக் குறிக்கிறது என்று நினைக்கின்றனர். இருப்பினும், இவ்வசனப்பகுதியில், நேர்மாறான ஒப்பீடு என்பது *அப்பொழுத்க்கும்* (கிறிஸ்துவுக்கு முன்பு), *இப்பொழுத்க்கும்* (கிறிஸ்துவின் வருகைக்குப் பின்பு) இடையிலானதாகக் காணப்படுகிறது. ²⁴D. Stuart Briscoe, *Mastering the New Testament: Romans*, The Communicator’s Commentary Series (Dallas: Word Publishing, 1982), 94. ²⁵Quoted in William Barclay, *The Letter to the Romans*, rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 59. ²⁶Edwards, 106. ²⁷MacArthur, 218. ²⁸Ibid., 205.